

Posudek k diplomové práci:

Jiří Nováček – Evropská směrnice o finančních zajištěních, její význam a promítnutí do tuzemské právní úpravy

Rozsah diplomové práce Jiřího Nováčka je, zdá se, standardní (přesné určení je obtížné, neboť stránky nejsou číslovány). K obsahové i formální stránce díla lze mít nicméně několik výhrad.

Je třeba ocenit, že diplomant zvolil poměrně náročné a také nové téma; neměl tedy k dispozici dostatek odborných pramenů, z nichž mohl čerpat, ale ani dalších zdrojů odborné inspirace. Navzdory tomu dílo vcelku dobře strukturálně postavil. Mám jen pochybnost, zda bylo nutné věnovat tolik pozornosti kořenům komunitární úpravy a proč se k tomu diplomant uchýlil.

Obsah díla dokládá orientaci v problematice, ale také její limity. Některé diplomantovy teze nejsou přesné, ba správné, jiné nejsou dotaženy a ulpívají na povrchu. Pojednání o kořenech komunitární úpravy nezahrnuje všechny stěžejní mezníky na cestě k reformě, již bylo přijetí směrnice součástí (viz např. tzv. Výbor moudrých, jehož zpráva reformu odstartovala a dala jí jasné obrysy). Velmi ledabyle se diplomant vypořádal s věcnou působností směrnice a tuzemské úpravy. Viz např. často diskutovanou praktickou otázku, nakolik směrnice měla dopadnout na klasické obchody úvěrového bankovníctví a jak je tato otázka řešena v tuzemském právu. V díle je patrný vliv anglosaského práva, jež tyto otázky příliš neřeší, neboť směrnici transponovalo mimořádně extenzivně. Vyloženě nesprávné je tvrzení, že zástavnímu věřiteli nevzniká ze zastavené pohledávky v tuzemské právní úpravě právo na plnění. Uvedený závěr hrubě odporuje judikatuře Nejvyššího soudu ČR. Správný ostatně není ani odkaz na judikát uvedený v poznámce pod čarou č. 88. Diplomant usnesení špatně interpretuje; ve skutečnosti se totiž nevztahuje na zajišťovací převod práva, jak tvrdí. Nesrozumitelně působí pasáž o tom, zda tuzemská úprava vyhovuje komunitárnímu požadavku na minimalizaci formálních předpokladů kladených na vznik finančního zajištění (stranu opět nelze uvést, neboť diplomant jednotlivé stránky práce neočísloval).

Z formálního hlediska je třeba vytknout především vady v práci s prameny. Diplomant tvrdí řadu skutečností, jež nutně musejí pocházet z jiných zdrojů, aniž ovšem na tyto zdroje odkazuje. Viz např. analýzu problematických oblastí z doby před přijetím směrnice v jednotlivých členských státech EU. Takto v odborné práci postupovat nelze. Poznámkový aparát je ostatně v řadě bodů nesprávně pojmán, plní-li spíše funkci doplnění a vysvětlivek než odkazů na odborné prameny. Práce postrádá jakýkoliv závěr, působí tedy nedopsaným dojmem. Grafická úprava je odpovídající, na několika místech ovšem došlo k chybám v tisku, takže chybí části slov. Jazykovou úroveň snižují gramatické chyby, ať již v psaní interpunkce, či jiné. Významný nedostatek, jak uvedeno výše, spočívá v chybějícím číslování stránek. Na několika místech diplomant odkazuje na právní předpis (např. směrnice o finalitě vypořádání), aniž jej ovšem identifikuje způsobem obvyklým ve vědecké práci (tj. přesnou citací názvu včetně číselného označení).

Vzhledem k uvedeným nedostatkům práci celkově hodnotím s rozpaky. Shledávám ji snad ještě způsobilou k obhajobě, celkový výsledek bude nicméně velmi záviset na průběhu této obhajoby. Zejména očekávám, že diplomant uvede na pravou míru výše uvedená obsahová pochybení.

V Praze dne 20. března 2006

JUDr. Petr Čech, LL.M.